

Den forholdsvis ringe Import af fremmed Øl giver en Toldindtægt af 16 à 18,000 Kr.,* og den foreslaaede Toldforhøjelse af 4 Øre pr. kg giver ikke Anledning til Kalkulation af noget andet Indtægtstal.

Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Svarer til § 1 i Loven af 1891, hvis Tekst dog er noget omredigeret for at tydeliggøre, at *enhver* Tilvirkning af Øl til Salg rammes af Bestemmelsen.

Til § 2.

Skatten er her, i Modsætning til i tidligere Love, fastsat pr. hl *uden noget Overmaal*, hvorved man undgaar det lidet rationelle Begreb »Ølhektoliter«, som man nu, da næsten alt Øl fraføres Bryggerierne paa Flasker, og disses Rumindhold er stabilt, har ment det ønskeligt at komme bort fra.

Medens nemlig Bryggerierne, da Ølskatten af 1891 traadte i Kraft, solgte saa godt som hele deres Produktion af skattepligtigt Øl paa Træer, er Forholdet nu helt ændret. I 1890—91 solgte saaledes de københavnske Bryggerier 87,05 pCt. paa Træ og 12,95 pCt. paa Flaske, i 1909 solgte samtlige Bryggerier 15,13 pCt. paa Træ og 84,87 pCt. paa Flaske, i 1910 solgte samtlige Bryggerier 11,68 pCt. paa Træ og 88,32 pCt. paa Flaske, og Overgangen til Salg paa Flasker fortsættes stadig saaledes, at den Tid ikke er fjern, hvor næsten alt skattepligtigt Øl sælges paa denne Maade, medens kun nogle faa Procent sælges paa Træ, nemlig det Øl, der udskænkes »fra Fad«.

Skatten, der ved Loven af 17de December 1908 fastsattes til 6 Kr. 85 Øre pr. hl skattepligtigt Øl med et tilladt Overmaal af 5,88 pCt., hvilket giver 6 Kr. 47 Øre pr. hl uden Overmaal, er foreslaaet forhøjet med 3 Kr. 78 Øre pr. hl, hvad der, naar Hensyn tages til den Rabat, Bryggerierne yde Forhandlerne, antagelig vil betyde en Prisforhøjelse af 1½ Øre pr. »halve Bajer« (35 cl). Af Hensyn til de mindre Bryggerier, hvis Konkurrencedygtighed overfor Storbryggerierne, saafremt ingen Moderation tilstaas, vil blive stærkt svækket ved den foreslaaede Skatteforhøjelse, har man dog foreslaaet, at de første 2,000 hl i 5 Aar kun beskattes med 8 Kr., hvad der for hvert enkelt Bryggeri giver en Skattelettelse af 4,500 Kr.

Til § 4.

Fraset et Par mindre, redaktionelle Ændringer er der kun den Forskel mellem § 4 i Loven af 1891 og nærværende Paragraf, at man udtrykkelig har indsat, at de paagældende Anmeldelser skulle ske skriftlig, og at man under Hensyn til det Forpagteren ifølge § 19 paahvilende Ansvar har krævet dennes Navn anført i Anmeldelsen.

Til § 6.

I § 6, 2det Stykke, er Bestemmelsen »bliver Bryggeriet at tage under offentlig Lukke« ændret til: »kan Bryggeriet tages etc.«, hvorved aabnes Mulighed for, at et falleret Bryggeri kan holdes i Drift af Skifteretten.

I § 6, sidste Stykke, er indføjet et ønskeligt Paalæg til Skifteretten om i Tilfælde af vedkommende Bryggeriindehavers Død eller Fallit at lade Meddelelse herom tilflyde Toldstedet.

Til § 7.

Svarer til § 7 i Loven af 1891, idet der dog i Slutningen af Paragraffen er tilføjet en Bestemmelse om Tidspunktet for Indsendelsen af de skattefrie Bryggeriers Regnskaber, hvilken Bestemmelse er i Overensstemmelse med de nu fulgte Regler.

Til § 9.

Svarer til § 9 i Lov af 1. April 1891, kun, at det udtrykkelig er bemærket, at det er Statsprøveanstalten, der foretager de omhandlede Undersøgelser af Øllet.

Til § 10.

Svarer til § 3 i Loven af 1908, idet man dog nu — under Hensyn til Meterlovens nærførestaaende, obligatoriske Ikrafttræden — i Stedet for Bestemmelsen om, at »skattepligtigt Øl kun maa fraføres Bryggeriet paa de af Toldbestyrelsen tilladte Beholdere«, i Lighed med Bestemmelsen i den ophævede § 10 i Loven af 1891 har fastsat, hvilke Fustager og Flasker der ordentligvis skal benyttes. For Flaskernes Vedkommende er derhos indføjet en Bestemmelse om, at enhver saadan skal være forsynet med Etikette med vedkommende Bryggeris Navn, hvad ogsaa hidtil administrativt har været krævet af Hensyn til Ølkontrollens eventuelle Indskriden overfor Flasker, hvis Rumindhold overskrider det tilladelige.